

R O M Â N I A
CURTEA DE APEL ORADEA

*Secția penală și pentru
cauze cu minori*

Dosar nr.5559/111/2013

Nr. operator de date cu caracter
personal : 3159

ÎNCHIEIERE

Camera de consiliu din 27 martie 2014

Președinte : T. G. – judecător
Judecător : A.L.F.
Grefier : G.A.

Ministerul Public este reprezentat de procuror B.D. din cadrul P.C.A.O.

S-au luat în examinare cererile de înlocuire a măsurii arestului preventiv cu cea a controlului judiciar pe cauțiune în principal și cu arestul la domiciliu în subsidiar formulate de inculpații R.G. și D.I.S.V. și cererea de înlocuire a măsurii arestării preventive cu măsura controlului judiciar pe cauțiune formulată de inculpatul B.M.O. și cererea privind înlocuirea măsurii arestului preventiv cu cea a arestului la domiciliu conform articolului 242 din Codul de procedură penală.

La apelul nominal făcut în cauză se prezintă inculpații R.G. și D.I.S.V. în stare de arest, asistați de apărătorul lor ales, avocat D.R., inculpatul B.M.O. în stare de arest și asistat de apărătorul său ales, avocat S.I. și inculpatul F.C.F. asistat de apărătorul ales, avocat F.F.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei în sensul celor de mai sus, după care:

Instanța constată că la dosarul cauzei, după închiderea dezbaterilor, inculpatul F.C.F. a depus la dosar cerere de înlocuire a măsurii arestului preventiv cu cea a arestului la domiciliu, căreia i s-a fixat termen pentru data de azi.

La întrebarea instanței dacă dorește să fie audiat cu privire la motivele pe care își întemeiază cererea, inculpatul F.C.F. arată că dorește să dea declarație în cauză.

Instanța procedează la audierea inculpatului F.C.F., declarația acestuia fiind consemnată în procesul verbal atașat separat la dosarul cauzei.

Apărătorul ales al inculpatului F.C.F., avocat F.F. depune la dosar copia unei comunicări făcute inculpatului de către DIICOT - S.T.O. prin care i se aduce la cunoștință că denunțul a fost înregistrat la dosarul nr.28/D/P/2013 al DIICOT - S.T.O.

Instanța arată că a rămas în pronunțare pentru termenul de astăzi asupra admiterii în principiu a cererilor de înlocuire a măsurii arestului preventiv cu cea a controlului judiciar pe cauțiune formulate de inculpații R.G., D.I.S.V. și B.M.O., în

timpul deliberării constatând că există anumite dispoziții legale susceptibile de interpretări diferite în această materie apreciază că se impune punerea în discuție a acestor chestiuni incidentale.

Astfel, instanța, pentru lămurirea cauzei sub toate aspectele, **invocă din oficiu excepția de neconstituționalitate** a prevederilor art.242 alin.11 c.pr.penală care ar contraveni dispozițiilor **art.124 din Constituția României alin.2-Justiția este unică, imparțială și egală pentru toți și alin.3-judecătorii sunt independenți și se supun numai legii, art.21 alin.3 din Constituția României** care prevede că părțile au dreptul la un proces echitabil și **art.20 alin.1 și 2 din Constituția României**-dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile cetățenilor vor fi interpretate și aplicate în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care România este parte și alin.2-dacă există neconcordanțe, între pactele și tratatele privitoare la drepturile fundamentale ale omului, la care România este parte, și legile interne, au prioritate reglementările internaționale, cu excepția cazului în care Constituția sau legile interne conțin dispoziții mai favorabile **rap. la art. 6 paragraf 1 din CEDO** care prevede că orice persoană are dreptul la judecarea cauzei sale în mod echitabil, în mod public și în termen rezonabil, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa.

Aceasta deoarece instanța de judecată ar fi obligată odată cu stabilirea cuantumului cauțiunii și plata acesteia, să dispună admiterea cererii de înlocuire a măsurii preventive cu măsura controlului judiciar pe cauțiune fără să aibă posibilitatea de a aprecia asupra fondului cererii formulate potrivit propriilor convingeri care își au izvorul în lege, **fiind încălcate astfel attributele de independentă și imparțialitate a acesteia și implicit dreptul la un proces echitabil.** Altfel zis, rolul instanței de judecată nu trebuie să fie pur formal, executant de admitere a unei sesizări, de a constrânge instanța de a da o hotărâre formală întrucât soluția aparține și trebuie să aparțină întotdeauna și exclusiv instanței de judecată, în caz contrar aceasta nu ar mai fi independent, imparțial și supus numai legii.

Nu se poate afirma că o apreciere a temeiniciei cererii s-ar realiza într-o primă etapă cu ocazia admiterii în principiu a cererii așa cum s-ar deduce din interpretarea art.242 alin.10 c.pr.penală întrucât, pe de o parte admiterea în principiu presupune examinarea formală a îndeplinirii unor condiții prevăzute de lege, după care urmează aprecierea magistratului asupra temeiniciei cererii, aspect care rezultă din dispozițiile art.216 alin.1 și 2 c.pr.penală privind condițiile generale pe care le presupune acordarea controlului judiciar pe cauțiune care prevăd că magistratul poate dispune luarea măsurii controlului judiciar pe cauțiune față de inculpat, dacă sunt îndeplinite condițiile prev. de art.216 alin.1 c.pr.pen. care presupune în prealabil plata cuantumului cauțiunii stabilite de către instanță.

Se apreciază că, această soluție privind actul de deliberare în integralitatea ei trebuie să subziste chiar dacă instanța s-a mai pronunțat asupra problemei supuse dezbaterii într-o primă etapă unde a analizat alte aspecte față de cele care se pune în discuție în ultima etapă când se pronunță asupra fondului chestiunii supuse dezbaterii, respectiv a admiterii sau a respingerii sesizării formulate.

Se pare că legiuitorul nu a dorit să dea o altă abordare instituției controlului judiciar față de vechea reglementare care prevedea că examinarea sesizării se realizează în 2 etape, una care privește îndeplinirea unor condiții legale-art.160/8 c.pr.pen. din 1968, după care se stabilea cuantumul cauțiunii care odată achitată, ducea la admiterea în principiu a cererii și la fixarea unui nou termen de judecată pentru examinarea fondului, respectiv a temeiniciei cererii care se realizează în a doua etapă când instanța dispunea asupra măsurii procesuale solicitate-art.160/8a c.pr.pen. din 1968.

Așadar, inadvertențele existente în cuprinsul dispozițiilor legale actuale enumerate mai sus, nu existau în vechea reglementare și se impun să fie înlăturate prin controlul de constituționalitate efectuat art.29 alin.1 și 4 din Legea nr.47/1992.

Avocat S.I. arată instanței că nu susține acest punct de vedere întrucât este în favoarea inculpatului, motiv pentru care se opune la sesizarea Curții Constituționale, cu atât mai puțin asupra temeiniciei acesteia.

Avocat D.R. consideră că excepția este întemeiată, aceste prevederi nu sunt cum trebuiau să fie, respectiv nu trebuia să existe două etape pentru admiterea în principiu, care practic este o singură etapă în care nu se poate respinge astfel de cerere. Arată că astfel de practici se regăsesc în străinătate dar pentru inculpați este absurd să depună acele sume mari de bani stabilite pentru cauțiune.

Avocat F.F. consideră că la articolul 215 din Codul de procedură penală este vorba despre situația în care nu s-a luat o măsură preventivă, iar la articolul 242 din același cod este vorba despre revocarea măsurilor preventive și înlocuirea unei măsuri preventive cu o altă măsură preventivă. Consideră că nu se impune verificarea acestor prevederi, motiv pentru care se opune la excepția invocată.

Reprezentantul parchetului arată instanței că prevederile articolului 216 din Codul de procedură penală se regăsesc atunci când nu s-a luat măsura arestului preventiv iar cele prevăzute de articolul 242 din același cod, când s-a luat o măsură preventivă și aceasta trebuie înlocuită. Arată că noua reglementare nu a atins toate noțiunile de drept. Consideră că excepția invocată din oficiu este utilă, motiv pentru care solicită sesizarea Curții Constituționale.

Inculpatul R.G. achiescă la cele arătate de apărătorul ales.

Inculpatul D.I.S.V. susține cele arătate de avocatul său.

Inculpatul B.M.O. susține cele arătate de apărătorul său.

Inculpatul F.C.F. susține cele arătate de avocatul său.

Avocat D.R. consideră că față de cele învederate de către instanță se impune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru a pronunța o hotărâre preliminară.

Instanța în baza art.475 rap. la art.476 alin.a c.pr.penală din oficiu pune în discuție sesizarea Înaltei Curți de Casație și de Justiție pentru a pronunța o hotărâre prealabilă pentru dezlegarea unei chestiuni de drept privind interpretarea dispozițiilor art.216 alin.1 și 2 rap. la art.242 alin.10 c.pr.penală, urmând ca aceasta să lămurească următoarea chestiune: examinarea sesizării privind controlul judiciar pe cauțiune presupune admiterea în principiu a acesteia, după care magistratul analizează temeinicia cererii atât cu ocazia luării inițiale a acestei măsuri cât și ocazia înlocuirii măsurii arestului preventiv sau a arestului la domiciliu cu măsura controlului judiciar pe cauțiune?

Aceasta întrucât potrivit art.216 alin.2 c.pr.penală instanța se pronunță asupra temeiniciei sesizării privind luarea măsurii controlului judiciar pe cauciune după examinarea îndeplinirii condițiilor legale prev. la alin.1, care presupune inclusiv stabilirea și plata cauciunii fără să se refere la instituția admiterii în principiu care ar rezulta implicit din conținutul art.242 alin.10 c.pr.penală.

În schimb, art.242 alin.10 c.pr.penală se referă la admiterea în principiu a cererii în situația în care se solicită înlocuirea măsurii arestului preventiv sau a arestului la domiciliu cu măsura controlului judiciar pe cauciune după constatarea faptului că cererea este întemeiată, urmând să se stabilească cuantumul acesteia care odată plătit ar duce automat la înlocuirea măsurii preventive a arestului sau a arestului la domiciliu cu măsura controlului judiciar pe cauciune.

Se apreciază că sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate a sesizării Înaltei Curți de Casație și de Justiție, chiar dacă problema de drept supusă dezbaterii este de drept procedural întrucât pe parcursul judecării procesului penal pot interveni anumite chestiuni incidentale care trebuie soluționate pe fond independent sau cu înrăurire asupra fondului raportului juridic penal material. O astfel de chestiune incidentală o constituie măsurile preventive care pot fi luate, înlocuite, revocate sau se poate constata încetarea de drept a acestora care presupun o examinare a îndeplinirii mai multor condiții enumerate în codul de procedură penală, unele dintre acestea referindu-se la normele de drept penal material privind infracțiunea în baza căreia a fost declanșat procesul penal. Se poate spune că în realitate este vorba despre o analiză a legalității și a temeiniciei sesizării formulate care privește în mod cert fondul dedus judecării, **în speță soluția instanței privind înlocuirea măsurii arestului preventiv sau a arestului la domiciliu cu măsura controlului judiciar pe cauciune depinzând de constatarea îndeplinirii sau nu a condițiilor enumerate de codul de procedură penală.** Se apreciază că o interpretare cronată a acestor norme legale poate duce la punerea în libertate a inculpaților arestați preventiv, fără ca instanța de judecată să aibă certitudinea că o asemenea măsură s-ar impune.

Întrucât dosarele penale care au ca obiect luarea, înlocuirea, revocarea sau constatarea încetării de drept a măsurilor preventive au o individualitate proprie și presupun o examinare pe fond a cauzei, se concluzionează că și acestea trebuie să primească o soluție care trebuie să fie legală și temeinică și văzând dispozițiile art.9 alin.5 c.pr.penală, eroarea judiciară trebuie înlăturată pe cât posibil mai ales când există îndoieli privind interpretarea anumitor norme de drept cu privire la care Înalta Curte de Casație și de Justiție are un rol hotărâtor.

Avocat D.R. este de acord cu cele arătate și consideră că nu se impune să se vină cu argumente suplimentare.

Avocat S.I. este de acord și nu se opune. Nu are nimic de adăugat.

Reprezentantul parchetului pune aceleași concluzii. Consideră că se impune să se dea o hotărâre preliminară prin care să se lămurească acest aspect.

Inculpatul R.G. achiescă la cele arătate de apărătorul ales.

Inculpatul D.I.S.V. susține cele arătate de avocatul său.

Inculpatul B.M.O. susține cele arătate de apărătorul său.

Inculpatul F.C.I. susține cele arătate de avocatul său.

Instanța în baza art.475 rap. la art.476 alin.a c.pr.penală din oficiu pune în discuție sesizarea Înaltei Curți de Casație și de Justiție pentru a pronunța o hotărâre prealabilă pentru dezlegarea unei chestiuni de drept privind interpretarea dispozițiilor art.242 alin.10, 11 și 12 rap. la art.203 alin.5 și 6 și art.206 alin.3 coroborat cu art.352 alin.1 și art.362 alin.2 c.pr.penală, urmând ca aceasta să lămurească următoarea chestiune: examinarea sesizării privind controlul judiciar pe cauțiune de către instanța de control judiciar în cadrul procedurii înlocuirii măsurii arestului preventiv sau a arestului la domiciliu cu măsura controlului judiciar pe cauțiune se realizează în ședință publică sau în cameră de consiliu?

Aceasta întrucât potrivit art.242 alin.10, 11 și 12 c.pr.penală instanța se pronunță admiterii în principiu și asupra temeiniciei sesizării privind înlocuirea măsurii arestului preventiv sau a arestului la domiciliu cu măsura controlului judiciar pe cauțiune în cameră de consiliu, indiferent de faza procesuală a dosarului cauzei.

Art.203 alin.5 și 6 c.pr.penală se referă la soluționarea cererilor, propunerilor, plângerilor și contestațiilor privitoare la măsurile preventive în cursul urmăririi penale și al procedurii de cameră preliminară, în **cameră de consiliu**, iar încheierea dată se pronunță în cameră de consiliu și în cursul judecății instanța se pronunță asupra măsurilor preventive prin încheiere motivată.

Art.352 alin.1 și art.362 alin.2 c.pr.penală se referă la **publicitatea ședințelor de judecată** și că instanța se pronunță asupra cererilor privind luarea, revocarea, înlocuirea sau încetarea de drept a măsurilor preventive, fiind datorate să verifice în cursul judecății, în **ședință publică** legalitatea și temeinicia măsurii preventive potrivit art.208 c.pr.penală.

În fine, art.206 alin.3 c.pr.penală prevede că, calea de atac împotriva încheierilor prin care se dispune asupra măsurilor preventive în cursul judecății se soluționează în **ședință publică** și interpretând normele legale de ai sus, rezultă evident că instanța de control judiciar sesizată cu apelul cauzei se pronunță asupra măsurilor preventive definitiv în ședință publică. Așadar, odată ce instanța de control judiciar sesizată doar cu o contestație împotriva încheierilor prin care prima instanță dispune asupra măsurilor preventive în cursul judecății o soluționează în ședință publică, aceeași instanță superioară trebuie să soluționeze aceleași sesizări efectuate în cursul judecării căii de atac privind fondul cauzei tot în ședință publică.

Se apreciază că în cursul judecății orice modificare a măsurilor preventive luate cum ar fi sesizările privind înlocuirea măsurii arestului preventiv sau a arestului la domiciliu cu măsura controlului judiciar pe cauțiune trebuie soluționate de instanța de control ierarhic în ședință publică, fiind absurd ca acestea să fie soluționate în cameră de consiliu, cu atât mai mult cu cât aceste cereri pot fi cerute cu ocazia verificării în cursul judecății, a legalității și a temeiniciei măsurii preventive potrivit art.208 c.pr.penală care după cum s-a arătat mai sus, se realizează doar în ședință publică.

Se concluzionează că sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate a sesizării Înaltei Curți de Casație și de Justiție potrivit considerentelor de mai sus, care derivă din prima sesizare și se impune evitarea sancțiunii nulității absolute prev. de art.281 alin.1 lit.c c.pr.penală. Așadar, dacă publicitatea ședinței de judecată trebuie realizată, încălcarea acesteia prin interpretarea eronată a normelor legale incidente în speță, are

o influență decisivă asupra fondului cauzei supuse dezbaterii care privește deopotrivă atât măsura controlului judiciar pe cauțiune cât și judecarea apelului cauzei, iar până la intervenirea legiuitorului ori a unei practici neunitare în materie pentru declanșarea unui recurs în interesul legii este o cale destul de lungă față de care organul judiciar penal și justițiabilul nu poate și nu trebuie să rămână pasivă.

Chiar dacă se poate face abstracție de normele de procedură penală cu ocazia aprecierii aplicării unor dispoziții de drept material, care sunt hotărâtoare de zlegări procesului penal, se apreciază că fără un cadru procesual penal „sănătos,, previzibil și lipsit de interpretări echivoce sau eronate a unor norme legale incidente în cauză (abia intrate în vigoare), instanța de judecată nu poate da o soluție justă în cauză care să corespundă principiului aflării adevărului.

Rămâne să apreciați utilitatea și însemnătatea instrumentului juridic creat de legiuitor în mână dumneavoastră și de care depinde soarta procesului penal atât din punct de vedere al aplicării legale, temeinice și unitare a normelor de drept material cât și din perspectiva normelor de procedură penală și care ar putea fi dezlegat urgent, ușor, fără a aștepta intervenția întârziată a legiuitorului, precum și erorile inerente care ar apărea în jurisprudență urmând ca în final întinderea și gravitatea acestora să înceteze odată cu pronunțarea unei hotărâri prealabile care ar dezlega problemele de drept arătate mai sus.

Avocat D.R. este de acord cu cele învederate și nu se opune arătând că nu are de adăugat nimic suplimentar.

Avocat S.I. este de acord cu sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție. Arată că nu are nimic de adăugat suplimentar.

Avocat F.F. nu se opune și nu consideră că se impune să mai facă alte precizări.

Reprezentantul parchetului nu se opune. Consideră că se impune să se dea o hotărâre preliminară prin care să se lămurească acest aspect.

Inculpatul R.G. achiesează la cele arătate de apărătorul ales.

Inculpatul D.I.S.V. susține cele arătate de avocatul său.

Inculpatul B.M.O. susține cele arătate de apărătorul său.

Inculpatul F.C.F. susține cele arătate de avocatul său.

Instanța consideră că se impune sesizarea Curții Constituționale cu excepția de neconstituționalitate și având în vedere că nu există soluții juridice recente, iar literatura juridică conține soluții contradictorii în materie, potrivit articolului 475 din Codul de procedură penală va sesiza Înalta Curte de Casație și Justiție și pune în discuție suspendarea judecării cauzei privind soluționarea sesizării privind măsura controlului judiciar pe cauțiune.

Avocat S.I. consideră că nu se impune suspendarea cauzei având în vedere că legiuitorul a lăsat la aprecierea instanței suspendarea cauzei. Solicită a se avea în vedere cererea inculpatului și stadiul procesual al dosarului.

Avocat D.R. se opune la suspendarea cauzei întrucât este neechitabil ca alți inculpați să fie în stare de libertate iar alții în stare de arest preventiv. Consideră că sunt diferențe clare de tratament juridic, inculpatul R. de exemplu care nu are antecedente penale și are trei copii minori se află în stare de arest preventiv și nu ar împiela cu nimic buna desfășurare a procesului penal dacă i s-ar admite cererea.

Reprezentantul parchetului consideră că se impune suspendarea cauzei sub aspectul acestei chestiuni.

Avocat S.I. consideră că suspendarea cauzei nu ar face decât să îngreuească accesul inculpatului la justiție și nu consideră că are relevanță pentru inculpat dacă se judecă cauza în ședință publică sau cameră de consiliu.

Instanța, față de aspectele invocate suspendă ședința pentru 20 de minute pentru a delibera asupra dispunerii suspendării soluționării cererilor de înlocuire a măsurii arestului preventiv cu măsura controlului judiciar pe cauciune până la pronunțarea hotărârii prealabile de către Înalta Curte de Casație și Justiție asupra chestiunilor de drept invocate.

După reluarea dezbaterilor se procedează la apelul părților, și se constată că se prezintă inculpații R.G. și D.I.S.V. în stare de arest, asistați de apărătorul lor ales, avocat D.R., inculpatul B.M.O. în stare de arest și asistat de apărătorul său ales, avocat S.I. și inculpatul F.C.F. asistat de apărătorul ales, avocat F.F..

Instanța potrivit dispozițiilor articolului 476 alineatul 2 din Codul de procedură penală va suspenda soluționarea judecării cauzei având ca obiect cererea de înlocuire a măsurii arestului preventiv cu cea a controlului judiciar pe cauciune formulată de inculpații R.G., D.I.S.V. și B.M.O. până la pronunțarea hotărârii penale pentru dezlegarea chestiunilor de drept de către Înalta Curte de Casație și Justiție.

Față de această situație, instanța întreabă părțile dacă mai alte cereri de formulat.

Avocat S.I. solicită instanței înlocuirea măsurii arestului preventiv cu cea a controlului judiciar.

La întrebarea instanței, inculpatul B.M.O. arată că își însușește cererea formulată de apărătorul ales și arată că în susținerea acesteia înțelege să se prevaleze de aceleași motive pe care le-a arătat în declarația pe care a dat-o la termenul din data de 27 martie 2014, când a fost audiat cu privire la cererea de înlocuire a măsurii arestului preventiv cu cea a controlului judiciar pe cauciune.

Avocat D.R. solicită înlocuirea măsurii arestului preventiv cu cea a arestului la domiciliu, arătând că este o inechitate ce se întâmplă în acest dosar întrucât acești inculpați sunt în boxă iar alți inculpați sunt în stare de libertate. Totodată solicită instanței să vizioneze acele înregistrări la care a mai făcut referire, pentru a se vedea cum sunt bătuți inculpații, cum acei agenți sub acoperire ridică mâinile asupra inculpaților. În subsidiar solicită înlocuirea măsurii arestului preventiv cu cea a controlului judiciar, pentru aceleași motive arătate.

Avocat S.I. solicită admiterea cererii de înlocuire a arestului preventiv cu cea a controlului judiciar. Arată că fapta a fost provocată de organele de urmărire penală, iar faptul că acești inculpați se află în stare de arest preventiv oamenii percep altceva, respectiv că cineva dorește să-i țină în arest. Consideră că datorită duratei lungi de când se află în stare de arest preventiv aceștia execută deja pedeapsa. În subsidiar solicită înlocuirea măsurii arestului preventiv cu cea a arestului la domiciliu.

Avocat D.R. solicită a se avea în vedere că solicită înlocuirea măsurii arestului preventiv și sub aspectul controlului judiciar, iar în subsidiar solicită arestul la domiciliu.

Avocat F.F. susține cererea inculpatului F.C.F. și solicită admiterea acesteia și înlocuirea măsurii arestului preventiv cu cea a controlului judiciar, iar în subsidiar cu cea a arestului la domiciliu. Invocă prevederile articolului 9 din Codul de procedură penală respectiv dreptul la libertate și siguranță a inculpatului care este garantat în cursul procesului penal. Solicită a se avea în vedere și faptul că inculpatul a făcut un denunț, urmare căruia s-au descoperit niște fapte și care sunt în curs de urmărire penală.

Reprezentantul parchetului pune concluzii de respingere a tuturor cererilor invocate de către inculpați ca fiind nefondate și menținerea inculpaților în stare de arest preventiv raportat la fapta și persoana fiecărui inculpat.

Inculpatul R.G. solicită instanței admiterea cererii sale întrucât va respecta toate condițiile puse de instanță.

Inculpatul D.I.S.V. achiesează la cele arătate de apărătorul său ales.

Inculpatul B.M.O. solicită să fie judecat în stare de libertate întrucât este nevinovat.

Inculpatul F.C.F. arată instanței ca va respecta toate obligațiile impuse de instanță, motiv pentru care solicită admiterea cererii sale.

CURTEA DE APEL

Față de excepțiile și incidentele invocate din oficiu,

Față de dispozițiilor articolului 476 alineatul 2 din Codul de procedură penală se va suspenda soluționarea judecării cauzei având ca obiect cererea de înlocuire a măsurii arestului preventiv cu cea a controlului judiciar pe cauciune formulată de inculpații R.G., D.I.S.V. și B.M.O. până la pronunțarea hotărârii penale pentru dezlegarea chestiunilor de drept de către Înalta Curte de Casație și Justiție.

În fapt s-a reținut că, în data de 30.05.2013, inculpatul F.C.F. beneficiind de complicitatea materială a numiților B.M.O. și I.S.D., cu ocazia perfectării tranzacției de vânzare-cumpărare a unor țigarete netimbrate de la investigatorul sub acoperire P.V., i-ar fi prezentat investigatorului sub acoperire mai multe bancnote de 500 de euro, susținând în mod nereal că ar deține suma de 55.000 de euro, cu care va efectua plata acelor țigarete, folosind metoda Capac (la partea inferioară și superioară a fasciculului de bani, se aflau bancnote false, ce semănau cu bancnote reale, iar între aceștia se aflau bucăți hârtii decupate din ziar, aceștia având dimensiunile bancnotelor prezentate ca fiind reale), în vederea inducerii în eroare a acestuia, după care, la timp de o oră, după ce s-ar fi reîntâlnit cu investigatorul, ar fi sustras împreună cu B.M.O. 55.000 de pachete de țigarete ce fuseseră anterior încărcate de investigator în două autoutilitare, cunoscând faptul că, în baza unei înțelegeri anterioare, D.I.S.V. și R.G., beneficiind de complicitatea morală a numiților I.S.D. și L. Ș., îl vor amenința și agresa fizic într-un restaurant din mun. S.M., pe investigatorul sub acoperire P.V., în vederea păstrării țigaretelor sustrate.

Inculpatul F.C.F. a fost trimis în judecată pentru săvârșirea infracțiunilor de înșelăciune prev. de art. 20 C.pen. rap. la art. 215 al. 1, 2, 3 și 5 C.pen. și tâlhărie prev. de art. 211 al. 1, al. 2 lit. c și al. 2¹ lit. a C.pen. cu aplic. art. 33 lit. a C.pen.

Inculpatul B.M.O. pentru săvârșirea infracțiunilor de complicitate la tentativă de înșelăciune prev. de art. 26 C.pen. rap. la art. 20 C.pen. rap. la art. 215 al. 1, 2, 3 și 5 C.pen. și tâlhărie prev. de art. 211 al. 1, al. 2 lit. c și al. 2¹ lit. a C.pen. cu aplic. art. 33 lit. a C.pen. cu reținerea art. 37 lit. b C.pen.

Inculpatul I.S.D. a fost trimis în judecată pentru săvârșirea infracțiunilor de complicitate la tentativă la înșelăciune prev. de art. 26 C.pen. rap. la art. 20 C.pen. rap. la art. 215 al. 1, 2, 3 și 5 C.pen. și complicitate la tâlhărie prev. de art. 26 C.pen. rap. la art. 211 al. 1, al. 2 lit. c și al. 2¹ lit. a C.pen. cu aplic. art. 33 lit. a C.pen.

Inculpatul D.I.S.V. a fost trimis în judecată pentru săvârșirea infracțiunii de tâlhărie prev. de art. 211 al. 1, al. 2 lit. c și al. 2¹ lit. a C.pen. cu reținerea art. 37 lit. a C.pen.

Inculpatul R.G. a fost trimis în judecată pentru săvârșirea infracțiunii de tâlhărie prev. de art. 211 al. 1, al. 2 lit. c și al. 2¹ lit. a C.pen.

Inculpatul L.Ș.T. a fost trimis în judecată pentru săvârșirea infracțiunii de complicitate morală la tâlhărie prev. de art. 26 rap. la art. 211 al. 1, al. 2 lit. c și al. 2¹ lit. a C.pen.

În baza art 5 C.pen., reține că pentru infracțiunea de *tentativă la înșelăciune* prev. de art. 20 rap. la art. 215 alin. 1,2,3 și 5 C.pen. din 1968 (sub forma complicității, respectiv autoratului) este mai favorabilă incriminarea din legea nouă prev. de art 32 alin 1 rap la art 244 alin 1 și 2 C.pen.

În baza art 5 C.pen., reține că pentru infracțiunea de *tâlhărie* prev. de art. 211 alin.1, alin. 2 lit. c și alin. 2¹ lit. a din C.pen. din 1968 (sub forma complicității, respectiv autoratului) este mai favorabilă incriminarea din legea nouă prev. de art 233 C.pen.

Prin sentința penală a Tribunalului Bihor nr.147/28.02.2014 s-au dispus următoarele:

În baza art 16 alin 1 lit b C.pr.pen., achită pe inculpatul F.C.F. pentru săvârșirea infracțiunii de *tentativă la înșelăciune* prev. de art 32 alin 1 rap la art 244 alin 1 și 2 C.pen.

În baza art 233 C.pen. cu aplic art 77 alin 1 lit a C.pen. și art 78 C.pen., condamnă pe inculpatul F.C.F., fiul lui I. și al lui D., arestat preventiv în baza încheierii penale nr. 44/2013, în baza căreia s-a emis mandatul de arestare preventivă nr. 35/2013, fără antecedente penale, pentru săvârșirea infracțiunii de *tâlhărie*, la o pedeapsă de:

- 4 ani închisoare.

În baza art 67 C.pen. cu aplic art 12 din Legea nr 187/2012, interzice inculpatului cu titlu de pedepsă complementară exercitarea drepturilor prev. de art. 66 alin 1 lit. a și b C.pen. pe o perioadă de 3 ani, care se va executa conform art 68 alin 1 lit c C.pen.

În baza art 86⁵ C.pen. din 1968, cu aplic art 16 alin 1 Legea nr 187/2012, dispune anularea suspendării sub supraveghere a pedepsei rezultante de 3 ani închisoare aplicată aceluiași inculpat prin s.pen. nr 453/2013 a Judecătoriei Oradea, def prin d.pen. nr 560/R/10.09.2013 a Curții de Apel Oradea și descontopcește pedepsa rezultantă în pedepsele componente de:

- 3 ani închisoare, pentru săvârșirea infracțiunii de înșelăciune, prev. și ped. de art. 215 al. 1, 2 și 3 C. pen., cu aplic. art. 41 al. 2 C. pen.;

- 3 ani închisoare, pentru săvârșirea infracțiunii de înșelăciune, prev. și ped. de art. 215 al. 1, 2 și 3 C. pen., cu aplic. art. 41 al. 2 C. pen.

În baza art. 33 - art. 34 C. pen. din 1968 cu aplic. art. 5 C. pen., contopește pedepsele de mai sus cu pedeapsa stabilită prin prezenta hotărâre, în cea mai grea de 4 ani închisoare, la care adaugă un spor de 6 luni închisoare, urmând ca în final inculpatul să execute pedeapsa rezultantă de:

- **4 ani și 6 luni închisoare, în regim privativ de libertate** și pedeapsa complementară a interzicerii exercitării drepturilor prev. de art. 66 alin 1 lit. a și b C. pen. pe o perioadă de 3 ani, care se va executa conform art. 68 alin 1 lit. c C. pen.

În temeiul art. 65 alin 1 C. pen., interzice inculpatului exercitarea drepturilor prev. de art. 66 alin 1 lit. a și b C. pen. cu titlu de pedeapsă accesorie.

În temeiul art. 404 alin 4 lit. a C. pr. pen. rap. la art. 72 C. pen. deduce din pedeapsa aplicată inculpatului durata reținerii și arestării preventive din data de 30.05.2013 până la zi.

2. În baza art. 5 C. pen., reține că dispozițiile legii vechi privind recidiva postexecutorie sunt mai favorabile, în concret, față de inculpatul B.M.O. În baza art. 16 alin 1 lit. b C. pr. pen., achită pe inculpatul B.M.O. pentru săvârșirea infracțiunii de *tentativă la înșelăciune* prev. de art. 32 alin 1 rap. la art. 244 alin 1 și 2 C. pen. cu reținerea art. 37 lit. b C. pen. din 1968.

În baza art. 233 C. pen., art. 77 alin 1 lit. a C. pen. și art. 78 C. pen., art. 37 lit. b C. pen. din 1968, art. 79 alin 2 C. pen., condamnă pe inculpatul B.M.O., arestat preventiv în baza încheierii penale nr. 44/2013, în baza căreia s-a emis mandatul de arestare preventivă nr. 36/2013, cu multiple antecedente penale, recidivist postexecutoriu, pentru săvârșirea infracțiunii de *tâlhărie*, la o pedeapsă de:

- **4 ani și 6 luni închisoare, în regim privativ de libertate.**

În baza art. 67 C. pen. cu aplic. art. 12 din Legea nr. 187/2012, interzice inculpatului cu titlu de pedeapsă complementară exercitarea drepturilor prev. de art. 66 alin 1 lit. a și b C. pen. pe o perioadă de 3 ani, care se va executa conform art. 68 alin 1 lit. c C. pen.

În temeiul art. 65 alin 1 C. pen., interzice inculpatului exercitarea drepturilor prev. de art. 66 alin 1 lit. a și b C. pen. cu titlu de pedeapsă accesorie.

În temeiul art. 404 alin 4 lit. a C. pr. pen. rap. la art. 72 C. pen. deduce din pedeapsa aplicată inculpatului durata reținerii și arestării preventive din data de 30.05.2013 până la zi.

3. În baza art. 16 alin 1 lit. b C. pr. pen., achită pe inculpatul I.S.D. pentru săvârșirea infracțiunii de *complicitate la tentativă la înșelăciune* prev. de art. 48 rap. la art. 32 alin 1 rap. la art. 244 alin 1 și 2 C. pen.

În baza art. 48 rap. la art. 233 C. pen. cu aplic. art. 77 alin 1 lit. a C. pen. și art. 78 C. pen., condamnă pe inculpatul I.S.D., arestat preventiv în baza încheierii penale nr. 44/2013, în baza căreia s-a emis mandatul de arestare preventivă nr. 37/2013, fără antecedente penale, pentru săvârșirea infracțiunii de *complicitate la tâlhărie*, la o pedeapsă de:

- **3 ani și 3 luni închisoare.**

În baza art. 86¹ C. pen. din 1968, cu aplic art 5 C. pen., cu referire la art 16 alin 2 din Legea nr 187/2012, dispune suspendarea sub supraveghere a executării pedepsei aplicate inculpatului pe un termen de încercare de 6 ani stabilit conform art. 86² C. pen. din 1968.

În baza art. 86³ alin 1 C. pen. din 1968, pe durata termenului de încercare obligă inculpatul să se supună mai multor măsuri de supraveghere.

În baza art 67 C. pen. cu aplic art 12 din Legea nr 187/2012, interzice inculpatului cu titlu de pedeapsă complementară exercitarea drepturilor prev. de art. 66 alin 1 lit. a și b C. pen. pe o perioadă de 2 ani, care se va executa conform art 68 alin 1 lit b C. pen.

În temeiul art 404 alin 4 lit a C. pr. pen. rap la art 72 C. pen. deduce din pedeapsa aplicată inculpatului durata reținerii și arestării preventive din data de 30.05.2013 până la data de 28.02.2014 inclusiv.

4. În baza art 5 C. pen., reține că dispozițiile legii vechi privitoare la recidiva postcondamnatorie sunt mai favorabile, în concret, față de inculpatul D.I.S.V.

În baza art 233 C. pen., art 77 alin 1 lit a C. pen. și art 78 C. pen., art 37 lit a C. pen. din 1968, art 79 alin 2 C. pen., condamnă pe inculpatul D.I.S.V., arestat preventiv în baza încheierii penale nr. 44/2013, în baza căreia s-a emis mandatul de arestare preventivă nr. 38/2013, recidivist postcondamnatoriu, pentru săvârșirea infracțiunii de *tâlhărie*, la o pedeapsă de:

- **4 ani și 3 luni închisoare.**

În baza art 67 C. pen. cu aplic art 12 din Legea nr 187/2012, interzice inculpatului cu titlu de pedeapsă complementară exercitarea drepturilor prev. de art. 66 alin 1 lit. a și b C. pen. pe o perioadă de 3 ani, care se va executa conform art 68 alin 1 lit c C. pen.

În baza art 61 C. pen. din 1968 cu aplic art 5 C. pen., revocă beneficiul liberării condiționate acordate acestui inculpat și contopește restul de 290 zile rămas neexecutat din pedeapsa de 2 ani închisoare aplicată acestuia prin s. pen. nr 1686/2010 a Judecătorei Arad, def. prin d. pen. nr 80/R/19.01.2012 a C.A.T., cu pedeapsa stabilită prin prezenta hotărâre, la care adaugă un spor de 3 luni închisoare, urmând ca inculpatul să execute pedeapsa cea mai grea, de:

- **4 ani și 6 luni închisoare, în regim privativ de libertate.**

În baza art 67 C. pen. cu aplic art 12 din Legea nr 187/2012, interzice inculpatului cu titlu de pedeapsă complementară exercitarea drepturilor prev. de art. 66 alin 1 lit. a și b C. pen. pe o perioadă de 3 ani, care se va executa conform art 68 alin 1 lit c C. pen.

În temeiul art 65 alin 1 C. pen., interzice inculpatului exercitarea drepturilor prev. de art. 66 alin 1 lit. a și b C. pen. cu titlu de pedeapsă accesorie.

În temeiul art 404 alin 4 lit a C. pr. pen. rap la art 72 C. pen. deduce din pedeapsa aplicată inculpatului durata reținerii și arestării preventive din data de 30.05.2013 până la zi.

5. În baza art 233 C. pen., art 77 alin 1 lit a C. pen. și art 78 C. pen., condamnă pe inculpatul R.G., arestat preventiv în baza încheierii penale nr. 44/2013, în baza căreia s-a emis mandatul de arestare preventivă nr. 39/2013, cu antecedente penale care nu reprezintă recidivă, pentru săvârșirea infracțiunii de *tâlhărie*, la o pedeapsă de:

- 4 ani și 6 luni închisoare, în regim privativ de libertate.

În baza art 67 C.pen. cu aplic art 12 din Legea nr 187/2012, interzice inculpatului cu titlu de pedeapsă complementară exercitarea drepturilor prev. de art. 66 alin 1 lit. a și b C.pen. pe o perioadă de 3 ani, care se va executa conform art 68 alin 1 lit c C.pen.

În temeiul art 65 alin 1 C.pen., interzice inculpatului exercitarea drepturilor prev. de art. 66 alin 1 lit. a și b C.pen. cu titlu de pedeapsă accesorie.

În temeiul art 404 alin 4 lit a C.pr.pen. rap la art 72 C.pen. deduce din pedeapsa aplicată inculpatului durata reținerii și arestării preventive din data de 30.05.2013 până la zi.

6. În baza art 48 rap la art 233 C.pen. cu aplic art 77 alin 1 lit a, art 78 C.pen. rap la art 320 ind 1 alin 7 C.pr.pen. cu referire la art 4 alin 1 din Legea nr 255/2013, cu aplic art 79 alin 3 C.pen., condamnă pe inculpatul L. Ș.T., fără antecedente penale, pentru săvârșirea infracțiunii de *complicitate la tâlhărie*, la o pedeapsă de:

- 3 ani închisoare.

În baza art. 86¹ C. pen. din 1968, cu aplic art 5 C.pen., cu referire la art 16 alin 2 din Legea nr 187/2012, dispune suspendarea sub supraveghere a executării pedepsei aplicate inculpatului pe un termen de încercare de 5 ani stabilit conform art. 86² C. pen. din 1968.

În baza art. 86³ alin 1 C. pen. din 1968, pe durata termenului de încercare obligă inculpatul să se supună mai multor măsuri de supraveghere.

Cu privire la cererile subsidiare de înlocuire a măsurii arestului preventiv cu măsura arestului la domiciliu sau cu cea a controlului judiciar,

DISPUNE

În baza articolul.29 alin.1 și 4 din legea nr.47/1992 sesizează Curtea Constituțională pentru a se pronunța asupra excepției de neconstituționalitate a prevederilor art.242 alin.11 c.pr.penală care ar contravenii dispozițiilor art.124 alin.2 și alin.3 din Constituția României, art.21 alin.3 din Constituția României și art.20 alin.1 și 2 din Constituția României rap. la art. 6 paragraf 1 din CEDO.

În baza art.475 rap. la art.476 alin.a c.pr.penală sesizează Înalta Curte de Casație și de Justiție pentru a pronunța o hotărâre prealabilă pentru dezlegarea unei chestiuni de drept privind interpretarea dispozițiilor art.216 alin.1 și 2 rap. la art.242 alin.10 c.pr.penală, urmând ca aceasta să lămurească următoarea chestiune: examinarea sesizării privind controlul judiciar pe cauțiune presupune admiterea în principiu a acesteia, după care magistratul analizează temeinicia cererii atât cu ocazia luării inițiale a acestei măsuri cât și ocazia înlocuirii măsurii arestului preventiv sau a arestului la domiciliu cu măsura controlului judiciar pe cauțiune?

În baza art.475 rap. la art.476 alin.a c.pr.penală sesizează Înalta Curte de Casație și de Justiție pentru a pronunța o hotărâre prealabilă pentru dezlegarea unei chestiuni de drept privind interpretarea dispozițiilor art.242 alin.10, 11 și 12 rap. la art.203 alin.5 și 6 și art.206 alin.3 coroborat cu art.352 alin.1 și art.362

alin.2 c.pr.penală, urmând ca aceasta să lămurească următoarea chestiune: examinarea sesizării privind controlul judiciar pe cauțiune de către instanța de control judiciar în cadrul procedurii înlocuirii măsurii arestului preventiv sau a arestului la domiciliu cu măsura controlului judiciar pe cauțiune se realizează în ședință publică sau în cameră de consiliu?

Potrivit dispozițiilor articolului 476 alineatul 2 din Codul de procedură penală **suspendă soluționarea judecării cauzei având ca obiect cererea de înlocuire a măsurii arestului preventiv cu cea a controlului judiciar pe cauțiune formulată de inculpații R.G., D.I.S.V. și B.M.O. până la pronunțarea hotărârii penale pentru dezlegarea chestiunilor de drept de către Înalta Curte de Casație și Justiție.**

Cu privire la cererile subsidiare de înlocuire a măsurii arestului preventiv cu măsura arestului la domiciliu sau cu cea a controlului judiciar amână pronunțarea pentru data de 28 martie 2014, pentru când părțile cunosc termenul.

Data în camera de consiliu din 27 martie 2014.

Președinte,

Grefier,

ref. înch. jud. T.G./A.L.F./28.03.2014
tel. învocat A.G.3ex./28.03.2014

